

РЕШЕНИЕ

№ 6097

гр. София, 17.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.09.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6059** по описа за **2023** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Авто брокер“ ЕООД, чрез процесуалния му представител адв. В., срещу Решение от 26.05.2023 г., постановено по н.а.х.дело № 6796/2022 г., Софийски районен съд, НО, 1-ви състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 22-2200105 от 28.04.2022 г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], с което на основание чл. 41б, ал. 5 във вр. чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ), на касатора е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 3000 (три хиляди) лева, за извършено нарушение на чл. 62, ал. 1 във вр. с чл. 1, ал. 2 КТ.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в противоречие с материалния закон и при явна несправедливост на наложеното наказание. Сочи, че е налице разминаване между Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и НП – грешно е посочен номер на АУАН, който е с различно съдържание, което дори и да се дължи на техническа грешка, всякога е неотстранимо процесуално нарушение. Смята, че не са събрани доказателства, които по безспорен начин да установят елементите на трудовото правоотношение, визирани в разпоредбата на чл. 6б, ал. 1 КТ. Не се

установява съществена характеристика на трудовия договор, а именно – йерархична зависимост на работника. Твърди се, че чрез извършената от Г. К. работа се целяло постигане на определен трудов резултат, а именно – откриване на причината за повреда/диагностициране на автомобил. Извършената от него дейност не била свързана с определено работно време, а е извършена в рамките на работното време на обекта за срок от два часа. Допълва, че първоинстанционният съд не е съобразил разпоредбата на чл. 27, ал. 2 ЗАНН при определяне на наказанието. Иска се от съда да отмени обжалваното решение и процесното наказателно постановление. Алтернативно, прави искане за намаляване размера на наложената имуществена санкция. Претендират се разноси.

Ответната страна в касационното производство, се представлява от юрк. Т., която оспорва касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът счита, че касационната жалба е основателна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

В оспореното решение въззивният съд правилно и въз основа на събраните доказателства е установил фактическата обстановка, като е приел, че в периода от 14.02.2022 г. до 04.03.2022 г. в обект на контрол – автосервиз „Авто брокер“, находящ се в [населено място], район „Искър“, ж.к Д. 2, [улица], стопанисван от „Авто брокер“ ЕООД и по изискани и представени документи били извършени проверки по спазване на трудовото законодателство. Установено било, че към 14.02.2022 г. „Авто брокер“ ЕООД, в качеството си на работодател, не е уредил като трудови правоотношения, отношенията по предоставяне на работна сила, като е приел на работа в обекта на контрол лицето Г. И. К., без да сключи трудов договор в писмена форма с него, преди постъпването му на работа. Лицето било заварено от контролните органи на 14.02.2022 г. да работи в проверявания обект като „диагностик“. В собственооръчно попълнената на място писмена декларация, лицето посочило, че работи за проверяваното дружество, като „диагностик“, с определено работно време от 9.00 часа до 18.00 часа. В хода на проверката бил представен граждански договор от 14.02.2022 г., сключен между „Авто брокер“ ЕООД и Г. И. К., с предмет „Ремонтно-монтажни работи на автомобили, находящи се в автосервиз в [населено място], [улица]“, като в него било уговорено възнаграждение в размер на „6,20 лева на отработен час“.

В тази връзка контролните органи приели, че при преглед на изисканите и представени документи, жалбоподателят, в качеството си на работодател, не е уредил като трудово правоотношение отношенията при предоставянето на работна сила от Г. И. К., като не е сключил трудов договор в писмена форма с него преди постъпването му на работа – нарушение на чл. 62, ал. 1 вр. чл. 1, ал. 2 КТ. Тези констатации били отразени в съставения акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 22-2200105 от 04.03.2022 г., за нарушения на чл. 62, ал. 1 вр. чл. 1, ал. 2 КТ, въз основа на който е издадено обжалваното НП.

Въз основа на тази фактическа обстановка, въззивният съд е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на

касатора, като наложеното наказание съответства на тежестта на извършеното нарушение.

Решението е правилно.

С разпоредбата на чл. 62, ал. 1 КТ е вменено задължение на работодателя да сключи трудов договор в писмена форма с работника преди постъпването му на работа. За да е осъществен състава на нарушението, за което е ангажирана отговорността на дружеството, е необходимо наличие на трудово правоотношение, което се характеризира с определени особености: работно време, работно място, характер на извършваната работа (трудова функция), трудово възнаграждение, за което правоотношение няма сключен трудов договор в писмена форма. В производството пред районния съд са установени всички съществени елементи на правоотношението между дружеството и Г. И. К., от които може да бъде направен извод, че същото е трудово правоотношение. Възраженията на касатора досежно липсата на трудовоправни отношения между страните, поддържани и пред настоящата инстанция са неоснователни и се опровергават от съдържащите се в административната преписка документи.

Лицето е декларирало писмено, на основание чл. 402, ал. 1, т. 3 КТ, фактите и обстоятелствата, свързани с осъществяването на труд на 14.02.2022 г., в обекта на контрол – автосервиз „Авто брокер“. Декларацията е приета като писмено доказателство по делото и е обсъдена от първостепенния съд във връзка с останалите доказателства. При тези обстоятелства правилно решаващият състав на СРС е приел, че по делото са приети достатъчно писмени доказателства, с които се установява по безспорен начин извършеното нарушение на императивни разпоредби на КТ.

При направена от съда преценка, настоящият съдебен състав намира, че всеки един от елемент на трудовото правоотношение, респективно реквизит по чл. 66 КТ, е умело прикрит под формата на граждански договор, като в тази връзка, както и с цел нарушаване или заобикаляне на закона „регулярност на престириания труд“ и „работно време“ не предполага задължение за уреждане на трудовите правоотношения на пълно работно време, петдневна работна седмица или работа по график. Правната възможност на работодателя е осигурена в случая посредством разпоредбата на чл. 114 КТ, съгласно която трудов договор може да бъде сключен и за работа през определени дни от месеца, като това време се признава за трудов стаж. Основният елемент на трудовото правоотношение, а именно възнаграждението за положен труд, в настоящия случай, умело е прикрит под формата на граждански договор, съгласно който страните са се споразумели изпълнителят да получава по 6, 20 лева на отработен час. Останалите елементи, като „трудова дисциплина“, „график“ и „отпуски“ също са елементи от състава на прикритото трудово правоотношение.

Налице е опит за изопачаване на факта, че лицето К. е следвало да постигне определен резултат, а не е престирирал труд. Посоченото личи от представеното по преписката допълнително споразумение по гражданския договор между „Авто брокер“ ЕООД и Г. К., подписано на 15.02.2022 г. - един ден след датата на извършване на проверката, за диагностициране на 3 точно определени автомобили. В допълнение следва да се отбележи, че Г. К. е заварен да полага труд в обекта на дружеството жалбоподател и на предходната дата 14.02.2022 г. На следващо място, от страна на касатора не са ангажирани доказателства за установяване на нещо различно от установеното със събраните по делото писмени и гласни доказателства, съответно за неправилност на обжалваното съдебно решение.

Не е налице посоченото от касатора разминаване при описание на фактичката обстановка в АУАН и в НП. АУАН № 22-2200105 от 04.03.2022 г. и НП № 22-2200105 от 28.04.2022 г. имат еднакво съдържание. Това, че в обжалваното НП е посочен различен номер на АУАН, а именно № 22-2200104 от 04.03.2022 г., съдът определя като техническа грешка. Посоченото не се е отразило върху това, наказаното лице да разбере за какво нарушение му е повдигнато административнонаказателно обвинение и съответно не е било нарушено правото му на защита.

Фактичките установявания на СРС обуславят извода, че НП е издадено при правилно приложение на закона.

Съгласно чл. 414, ал. 3 КТ работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лева. Съдът намира, че размерът на наложената имуществена санкция от 3000 лева съответства на тежестта и обществената опасност на деянието. Видното от Протокол № П-22221422075974/18.10.2022 г. на НАП (л. 93 и сл.) наказаното дружество системно е предпочитало сключването на граждански договори, което като цяло създава несигурност за наетото на работа лице и разкрива по-висока степен на обществена опасност.

Случаят не може да се определи като маловажен, тъй като нарушението е формално, то се смята за извършено със самото осъществяване на изпълнителното деяние. В случая Кодексът на труда в разпоредбата на чл. 415в е предвидил специална, спрямо чл. 28 от ЗАНН хипотеза на отговорност за нарушение: За нарушение, което е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 50 до 100 лв. Не са маловажни нарушенията на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 и 3 и чл. 63, ал. 1 и 2.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, като същото следва да бъде определено в размер на 80 (осемдесет) лева, на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН, във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактичката и правна сложност на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 26.05.2023 г., постановено по н.а.х.дело № 6796/2022 г., Софийски районен съд, НО, 1-ви състав.

ОСЪЖДА „Авто брокер“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., разноски по делото в размер на 80 (осемдесет) лева. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.